

Raquel Díaz Reguera

EL COFRE DE

L'AMIS TAT

EL COFRE DE L'AMISTAT

BAO
BAB

Baobab

© del text i de les il·lustracions: Raquel Díaz Reguera, 2020

© de la traducció: Emma de Porrata-Doria, 2020

© d'aquesta edició: Estrella Polar, 2020

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.baobabalbums.cat

Primera edició: octubre del 2020

ISBN: 978-84-18135-65-1

Dipòsit legal: B.13.211-2020

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

LLAVORS

QUÈ TENEN EN COMÚ UNA PLANTA I L'AMISTAT?

Dues coses: totes dues s'han de cuidar diàriament perquè ens alegrin la vida, i totes dues neixen de coses molt molt petites; en el cas de l'amistat pot ser una trobada casual, i en el cas de les plantes, una llavor minúscula que, tanmateix, serà capaç de convertir-se en flors de colors. Una bona planta, si se la cuida amb afecte, fa unes arrels molt profundes que fan que el vent no l'arrenqui de la terra. Una bona amistat també té unes arrels profundes; no són reals, perquè, si ho fossin, no ens podríem moure del lloc, però, encara que no les veiem, hi són, i ens ajuden a entendre els nostres amics.

Com es cuida una planta?

- ☀ Amb una mica d'aigua i sol cada dia. A un amic no cal regar-lo cada dia, però tampoc no ens podem oblidar de cuidar-lo, de fer-li saber que som sempre al seu costat.
- ☀ Hi ha jardiners que parlen a les plantes com si fossin les seves amigues: les cuiden amb molt d'afecte.
- ☀ Compte, però! Ni a les plantes se les ha de regar amb excés, perquè aleshores s'ofegarien, ni als amics se'ls ha d'atabalar dient-los tota l'estona que els estimem molt.

No hi ha res més bonic que poder presumir de les nostres plantes i de les nostres amistats.

PERLES

Quantes de les perles d'un collaret són exactament iguals?

Pensa-ho bé. Quantes?

CAP!!!

Totes semblen idèntiques i totes són diferents: n'hi ha que són més rodones i n'hi ha de menys rodones, algunes tenen foradets, d'altres, taquetes... Són tan diverses que podríem dir que totes les perles són «idènticament diferents».

Amb els amics passa exactament el mateix: si poguéssim tenir un collaret d'amics (és un exemple, no intentis fer un collaret d'amics), tots serien diferents, cadascun amb la seva manera de ser; no n'hi hauria cap que fos millor que els altres; tots es complementarien; tots serien necessaris —com les perles— per formar el nostre collaret de l'amistat.

Per saber si una perla és bona, se l'ha de rascar amb les dents: si sembla rugosa, és de debò; si sembla llisa, és falsa. En l'amistat, lamentablement, també ens trobarem amics molt amics que, al final, resultarà que són «falsos»; per descobrir-los, però, no cal que els mosseguem, ja ho veureu, ells sols es desemmascararan!

PLOMA

QUÈ FA QUE LES PLOMES SIGUIN TAN ESPECIALS?

Que són superlleugeres i alhora molt resistents, cosa que les fa perfectes per volar, però també poden ser suaus i calentes per servir de refugi als pollets millor que la millor de les flassades.

L'amistat

L'amistat és també com una ploma: ha de ser forta per poder volar tan amunt com siguem capços d'imaginar; lleugera perquè mai no ens sigui una càrrega, i gustosa i acollidora com el plomissol, perquè els bons amics sempre estan disposats a protegir-te sota les seves ales quan els necessites.

Una ploma és l'arma ideal per fer pessigolles, i un amic, en això, també s'assembla a una ploma; com que et coneix perfectament, sap com fer-te riure. Un amic és la persona amb qui més rius.

Quan encara a ningú no se li havia passat pel cap inventar el telèfon (que estrany, tan útil com és!), la gent s'havia de comunicar a través de cartes que s'escriuen amb una ploma d'ocell.

Com? Sucant la punta de la ploma en tinta per escriure fulls i fulls de paper explicant tot el que et passava i així els teus amics no s'oblidaven de tu.

Així viatjava l'amistat a bord de cartes, i s'escurçava la distància entre els bons amics.

REGAL

Com podem saber què s'amaga dins d'un regal?

DONCS OBRINT-LO!!!

Un regal és una sorpresa —sobretot si no és el teu aniversari ni res semblant—, una sorpresa que es desvelarà després de desembolicar-lo. «Què serà? Què serà?».

Hi ha regals divertits i regals útils. Els primers són els que volem que ens regalin, i els segons són aquelles coses útils que venen disfressades de regal, com un pijama, un impermeable o aquell llibre que «casualment» hem de llegir a classe.

En l'amistat també hi ha regals «útils»; són aquells consells que només un amic ens pot donar sense que ens enfadem, perquè, precisament, ens els diu perquè som importants per a ell. Per això hi són els amics, oi?

Quin és el millor regal?

Una pista: no és res que es pugui embolicar... L'AMISTAT!!!

El regal de l'amistat es rep cada dia de l'any. Pot venir en forma de complicitat, d'abraçada silenciosa, de rialla, de consell, d'avís, d'advertiment...

Un superregal no necessita cap, és un detall inesperat per demostrar a algú que l'estimem.

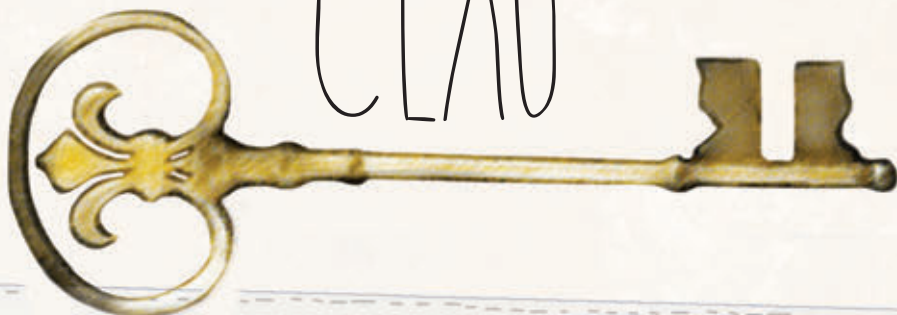
Quin és el millor moment per fer un regal?

El moment perfecte és:

QUALSEVOL MOMENT!

CLAU

QUÈ ÉS AQUELLA COSA QUE TÉ DENTS PERÒ NO MOSSEGA?

UNA CLAU!!!

Amb una clau pots tancar (i obrir, si no la perds) el pany d'un munt de coses: una capseta, un calaix, el cademat de la teva bici, un armari, una habitació, una casa, un castell... Tot es pot protegir gràcies a una clau amb dents.

LA CLAU DE L'AMISTAT,
aquella que fa que el pany del nostre cor s'obri,
és la CONFIANÇA. Als nostres amics els lliurem una clau que els permet entrar al nostre món i al nostre cor; les seves claus encaixen perfectament en els engranatges dels nostres panys, i les nostres en els seus. EP! Parlem de claus imaginàries! No intenteu ficar una clau al melic de ningú!!!

De vegades lliurem la clau de la nostra confiança a persones que no la mereixen —qualsevol es pot equivocar—, però no es tracta de tancar les nostres portes amb més panys, sinó d'esperar els amics de debò, aquells que mai no ens fallaran.

Quin és l'objecte que, quan la gent s'hi posa al davant, cadascú hi veu una cosa diferent?

UN MIRALL!!!

Un mirall reflecteix la nostra imatge, bé, la nostra imatge però invertida. I no sempre és la mateixa imatge, perquè hi ha molts tipus de mirall: els de mà, els d'augment, els dels parcs d'atraccions, que et deformen la imatge de mil maneres diferents, i els miralls retrovisors dels cotxes, és clar, que són indispensables per no topar amb ningú. Ens posem davant del mirall per comprovar què veuran els altres quan ens mirin.

UN MIRALL ET MOSTRA TAL COM ETS, NO TAL COM VOLDRIES QUE ET VEIESSIN ELS ALTRES.

La primera cosa important és agradar-te a tu mateix.

La segona cosa és entendre que tu ets tu i que mai no has de canviar per agradar a ningú.

TANT ÉS EL QUE PUGUIS SEMBLAR, L'IMPORTANT ÉS EL QUE ETS.

Modificar la manera de vestir i de pensar o canviar les preferències o les aficions per mirar d'agradar a una altra persona és molt enganyós. Per què? Doncs perquè la persona a la qual vols agradar es farà amiga d'un altre, algú que t'hauràs inventat per tal d'agradar-li. Quin embolic!

O sigui, mira't al mirall.

Tingues clar qui vols ser.

Canvia només allò que vulguis canviar per agradar-te més a tu mateix i aprèn que un bon amic és aquella persona a qui li agrades TU tal com ets, tu amb les teves virtuts i els teus defectes.

COR

QUANTS AMICS HI CABEN, EN UN COR?

Doncs tots els que vulguis, perquè en un cor, malgrat que sembli tan petit, hi cap de tot. Un cor, perquè ens entenguem, és com una d'aquelles capses de mag de les quals no paren de sortir coses. El cor no té fons, sempre hi ha espai per encabir-hi els bons amics, un o molts, els que siguin, i mai no hi estaran estrets perquè la capacitat d'amor del cor és infiiiiiiiiitaaaaa.

Hi ha algun racó del cor que sigui millor que els altres?

Cap ni un; no hi ha racons millors ni pitjors, tots són bons. El truc perquè tots els racons del cor siguin bons és no deixar-hi entrar la GELOSIA. Els sentiments de gelosia tenen un efecte dolent en les nostres relacions. Fan que t'escalfis el cap pensant què és MILLOR i què és PITJOR, i acaben per convertir aquesta capsa sense fons en una capseta diminuta en la qual caben molt pocs sentiments.

Posa't la mà al cor (BUM, BUM, BUM!). Els batecs del teu cor, de la teva capseta màgica, sonen en la mateixa freqüència que els batecs dels teus amics, canten la mateixa melodia: la de l'amistat. BUM, BUM, BUM!

